

Hodnocení diplomové práce

Název: *Salesiánský spolupracovník jako angažovaný laik v církvi a ve společnosti*

Autor: *Pavla Čandrllová*

Předložená diplomová práce je složena ze tří částí. První část pojednává obecně o laicích v církvi, druhá část o Sdružení salesiánských spolupracovníků (zkratka latinského názvu: ACS), třetí část o konkrétním společenství salesiánských spolupracovníků v severních Čechách. Autorka se chtěla původně ve své práci věnovat analýze pravidel Sdružení salesiánských spolupracovníků z hlediska současné teologie laikátu (srov. s. 7). Ve skutečnosti pojednává o obou tématech spíše odděleně – v obsahu práce nenajdeme žádnou kapitolu, která by se přímo věnovala očekávané analýze. Autorka pouze v závěru konstatuje, že „z Pravidel apoštolátního života Sdružení salesiánských spolupracovníků vyplývá snaha být nejen v naprostém souladu s pokyny církevních dokumentů, ale dát také konkrétní podněty k naplňování jejich výzev, snaha uvádět tyto dokumenty v život“. Současná pravidla salesiánských spolupracovníků jsou skutečně ovlivněna naukou Druhého vatikánského koncilu, což může pozorný čtenář (implicitně) objevit při studiu druhé části této práce. Škoda jen, že práce neobsahuje explicitní srovnání konkrétních akcentů nauky koncilu na jedné straně a pravidel ACS na straně druhé.

Pokud jde o kvalitu zpracování, je třeba každou část posuzovat diferencovaně. Zatímco v první části se autorka pokouší o určitou syntézu nauky církve o laicích, a to na základě oficiálních církevních dokumentů a několika monografií (Opatrný, Neuner, Pospíšilová), představuje druhá část z větší části pouze komentovaný text pravidel salesiánských spolupracovníků, přičemž komentář se opírá pouze o dva autory (Aubry, Kopecký). V třetí části se autorka opírá převážně o vlastní zkušenosti, rozhovory s členy sdružení v severních Čechách a o výsledky dotazníku (srov. s. 69 a 87), které zapracovala do textu 5. kapitoly. Celou práci se prolínají autorčiny vlastní komentáře, které nejsou vždy podloženy argumenty a někdy vyznívají poměrně jednostranně. Teologicky informovaný čtenář má dojem, že autorka sice studovala koncilní dokumenty, ale patrně je zcela nepochopila (srov. např. výroky o kněžství na s. 11, o duchovním boji na s. 12, o kněžích a laicích při hlásání Božího slova na s. 24 atd.). Autorka někdy ve svých komentářích a popisech situace dosahuje takové epické šíře, která není slučitelná s literární formou diplomové práce.

Po stránce formální bylo – alespoň pro mě – trochu obtížné orientovat se v odkazech, které autorka uvedla až na konci práce. Kuriózní je, že v poznámkách najdeme pouze 88 odkazů, zatímco v textu najdeme číslo odkazu 89, které však nahrazuje chybějící číslo 86 (srov. s. 60). Pro posouzení práce je ovšem zajímavější sledovat, že zatímco první část má relativně bohatý poznámkový aparát (50 odkazů), druhá část vykazuje pouze 38 a v třetí části nenajdeme odkaz žádný.

V práci není moc překlepů (škoda, že se jeden objevuje už v obsahu na s. 4). Po stránce vnější úpravy a jazyka působí práce dobrým dojmem.

Celkově je třeba ocenit úsilí autorky. Bohužel výsledek tomuto úsilí zcela neodpovídá, což je způsobeno tím, že se autorka velmi málo opírá o teologickou literaturu a někdy se dopouští i věcných nepřesností. Přesto se domnívám, že se ve své práci pokusila o odbornou reflexi svého tématu. Proto doporučuji tuto práci k obhajobě.

České Budějovice, 29. srpna 2006

Mgr. Michal Kaplánek, Th.D.